

Skatteministeriet

16. december 2019
J.nr. 2019 - 10881

Til Folketinget – Skatteudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 118 af 21. november 2019 (alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Kristian Pihl Lorentzen (V).

Morten Bødskov

/ Søren Schou

Spørgsmål

Kan ministeren – eventuelt efter indhentelse af oplysninger fra andre ministerier – bekræfte, at Verdenssundhedsorganisationen (WHO) har kaldt stress for sundhedsepidemien i det 21. århundrede, og at i Danmark udgør sygemeldinger med begrundelse i stress, depression og andre mentale lidelser også en stigende andel af de samlede sygemeldinger og ligger efterhånden på linje med sygemeldinger begrundet i bevægeapparatslidelser? Kan ministeren bekræfte, at der i arbejdsmiljølovgivningen er vedtaget en ligestilling af fysisk og psykisk arbejdsmiljø? Kan ministeren bekræfte, at en virksomhed kan yde hjælp til medarbejderen uden efterfølgende beskatning, hvis der er tale om fysisk skade, der er opstået på arbejdet eller i fritiden? Kan ministeren bekræfte, at medarbejdere beskattes, hvis en virksomhed som led i varetægelse af et socialt ansvar yder psykologhjælp og anden hjælp i forbindelse med privat- og fritidsrelateret stress, depression og andre mentale lidelser? I bekræftende fald: Finder ministeren det rimeligt, at der er en sådan skattemæssig forskelsbehandling af virksomheders hjælp til medarbejderes fysiske og psykiske lidelser?

Svar

Jeg kan oplyse, at arbejdsgiverbetalt forebyggelse og behandling af arbejdsrelaterede sygdomme og skader ikke er skattepligtig indkomst for en medarbejder. Det er uden betydning for skattefriheden, om den arbejdsrelaterede sygdom eller skade er fysisk eller psykisk. Behandling af arbejdsrelateret stress er skattefrit, fordi der er tale om forebyggelse af en psykisk sygdom fx angst og depression.

Hvis en fysisk eller psykisk skade ikke er arbejdsrelateret, vil medarbejderen være skattepligtig af den arbejdsgiverbetalte forebyggelse eller behandling af sygdommen eller skaden, idet betalingen af behandlingen vil være at anse som et skattepligtigt personalegode.

Jeg synes, at det er et rimeligt og fornuftigt princip, at en virksomhed kan betale for behandlingen af en medarbejders stress, når medarbejderen har fået stress på grund af arbejdet. Hvis arbejdet er den primære årsag til, at medarbejderen har fået stress, vil behandlingen deraf være skattefri for medarbejderen, fordi medarbejderens stress må anses for at være arbejdsrelateret.

Skattemæssigt skelnes der således ikke mellem fysiske og psykiske skader, og dermed foreligger der ikke en skattemæssig forskelsbehandling i virksomheders hjælp til medarbejderes fysiske og psykiske lidelser.

Til brug for besvarelse af de øvrige dele af spørgsmålet, har jeg modtaget bidrag fra henholdsvis Sundheds- og Ældreministeriet og beskæftigelsesministeren.

Sundheds- og Ældreministeriet har oplyst, at WHO har udgivet en række publikationer, handlingsplaner og statistikker, der omhandler stress. Det gælder både arbejdsrelateret stress og i forhold til mental sundhed generelt. Sundheds- og Ældreministeriet er dog ikke bekendt med en officiel udtalelse fra WHO, der kalder stress for sundhedsepidemien i det 21. århundrede.

Beskæftigelsesministeren har for så vidt angår spørgsmålet om, hvorvidt sygemeldinger med begrundelse i stress, depression og andre mentale lidelser også udgør en stigende andel af de samlede sygemeldinger i Danmark, og efterhånden ligger på linje med sygemeldinger begrundet i bevægeapparatlidelser, videregivet følgende oplysninger fra Arbejdstilsynet:

”Der findes ikke præcise data om, hvor stor en andel af sygemeldinger, der skyldes stress, depression og andre mentale lidelser, henholdsvis bevægeapparatlidelser. Det skyldes, at der ikke sker en registrering af, hvilken sygdom der er årsag til et fravær i Danmarks Statistiks fraværstatistik for danske virksomheder.

I beregninger af sygdomsbyrden i Danmark er det estimeret, hvilke sygdomme der har ført til flest fraværsdage i årene 2010-2012 med sygedagpengeudbetalinger. Disse beregninger viser, at de fire hyppigste årsager til sygedage blandt erhvervsaktive personer er lænderygmerter, nakkesmerter, migræne og artrose (slidgigt). Disse fire sygdomme er årsag til 3,3-5,5 mio. sygedage årligt. Dernæst følger angst og depression, som er årsag til 1,6-1,9 mio. sygedage årligt.

Disse resultater fremgår af rapporten ’Sygdomsbyrden i Danmark’ fra oktober 2015, som er udarbejdet af Sundhedsstyrelsen, Statens Institut for Folkesundhed og Syddansk Universitet. Arbejdstilsynet har ikke kendskab til tilsvarende nyere beregninger, som kan belyse om mentale lidelser udgør en stigende andel af de samlede sygedage.”

For så vidt angår spørgsmålet om, hvorvidt der i arbejdsmiljølovgivningen er vedtaget en ligestilling af fysisk og psykisk arbejdsmiljø, har beskæftigelsesministeren bekræftet, at dette er tilfældet. Beskæftigelsesministeren har oplyst, at en lovændring, der præciserede, at arbejdsmiljøloven omfatter både det fysiske og psykiske arbejdsmiljø, dvs. en ligestilling af fysisk og psykisk arbejdsmiljø i loven (§ 1 a), trådte i kraft den 15. april 2013.